

Múlt havi lapszámunkban *dr. S. Nagy László*, az évfolyamtárs személyes hangvételben búcsúzott el *dr. Tarjáné dr. Tajna* *Annától*, a Nekrológ rovatban. Kiemelkedő szakmai életútjának részletesebb ismertetését, annak egyes állomásait azonban a végső búcsúztatásakor elhangzott gyászbeszédben hallhattuk, melyet az alábbiakban – terjedelmi, technikai okok miatt – szerkesztett formában közlünk.

Mély fájdalommal értesültünk arról, hogy dr. Tarján Lászlóné dr. Tajna *Ann* okleveles erdőmérnök, nyugalmazott parlamenti államtitkár életének 90. évében, 2022. július 26-án, a Jóisten akaratában megnyugodva, visszaadta földi életét Teremtőjének. Búcsúzik tőle az Országos Erdészeti Egyesület, a Szeniorok Tanácsának elnöke és tagjai, az egyetemi évfolyamtársak, munkatársak, a tisztelői és az ismerősei.

Lentiben született sokgyermekes családban. Édesapja erdőmérnök volt, családi életük nagy részét Somogyországban, Kaposváron töltötték. Iskolái és a Soproni Egyetemen szerzett erdőmérnöki oklevele után természetes volt, hogy itt kezdte meg szakmai pályafutását, a tő mellett. Az emberekhez való viszonyát, vezetői munkásságát, de politikai pályafutását is meghatározta az, hogy kis emberek között és értük élt, tevékenykedett. Eminens tanuló volt, pontos és a szakmaiságot mindig szem előtt tartó. Pályafutása az utókornak is tanulságos és példamutató.

Volt erdőgazdasági dolgozó, az erdőművelésben, tájrendezésben alakította a Kaposvár környéki erdőket. Szeretett a munkatársaival foglalkozni, ügyes-bajos dolgaikat meghallgatni, segíteni őket. Ez kihatott későbbi politikai pályafutására is: amikor is országgyűlési képviselő lett a térségben, az egykori munkásai vállukra helyezett kapáikkal tisztelegtek és megtapsolták.

Kiváló szakmai képességét bizonyította, hogy több munkaterületen is megállta a helyét. Az 1956-os tevékenysége miatt az erdőgazdaságtól eltávolították, földmérő lett, de később mégis visszavették régi munkahelyére.

Két évig volt a Somogy megyei OKTH természetvédelmi felügyelője, közben Sopronban elvégezte a környezet- és tájrendező szakmérnököt. A Somogy Megyei Tanács Környezet- és Természetvédelmi Tanácsának titkáráként, a somogyi térség felügyelőjeként is tevékenykedett. A Városszépítő Egyesület elnökeként társadalmi munkát végzett, elismerésül PRO URBE kitüntetést kapott. A hazai Zöld Kereszt

Egyesület eredményes elnöke volt. A Somogyiak Baráti Körének társelnökéként, mint nyugdíjas szervezte a programokat. Ugyancsak szakértőként tevékenykedett a Balaton Szövetségnél. Az Amerikai Életrajzi Intézet 1966-ban „Az év asszonya” címmel tüntette ki.

Politikai pályafutását a Kisgazdapártba való belépésével kezdte, ahol főtitkárhelyettes lett. Az Antall-kormányban szakemberként tevékenykedett. A KTM-ben környezetvédelmi államtitkári munkával bízták meg. Sokan ismerték, elismerték a megyéjében, így szinte természetes volt, hogy országgyűlési képviselőnek választották.

Államtitkár asszony egyik kiemelt sikerének tartotta a természetvédelem Költő utcai ingatlanának (a Jókai-villa és kertje) privatizáció előli megmentését. Büszke volt hatásos szakmai érvelésére, mely szerint: *„Ez az épület nem csupán egy hivatal, egy iroda, hanem Budapestnek – a jellegzetes műemlékekhez, templomokhoz hasonlóan – a természetvédelmet, annak múltját, történetét és értékeit reprezentáló épülete, a védett Jókai parkkal körülvéve. Ez már kultikus helye a természetvédelemnek”*. A beszéd eredményeként a tervet levették a napirendről, és az épület a kerttel együtt a mai napig a természetvédelmet szolgálja.

Egy ilyen hosszú és sikeres életpálya során, természetesen voltak sikertelen próbálkozások is. Ilyennek tartotta a természetvédelem és erdőszet közötti kapcsolat javítására tett törekvéseit, egy hivatallá alakítására tett javaslatát kormányzati szinten.

Az egyesületnek 1958-tól tagja volt, tagja a Közjóléti Szakosztálynak és a Szeniorok Tanácsának. A 30 éve Sopronban, az Országos Erdészeti Egyesület jubileumi vándorgyűlésén kiemelt kormányzati vendégként vett részt.

Az erdész szakma egyik kiválasztottja volt, akinek életútját az Országos Erdészeti Egyesület által gondozott Gyökerek és lombok könyvsorozat 10. kötete örökítette meg. A könyvön keresztül sok száz kolléga és az egyesület könyvtára őrzi életútját, gondolatait, a jövőnek szóló üzeneteit.

A szeniorok tagjaként ő is részt vett az Erdészeti Hagyaték és Értéktár Program megalkotásának rendezvényein, ahol éppen az volt a célunk, hogy az ilyen gazdag életutak szellemi és tárgyi emlékeit megőrizzük, megmentjük az utókor számára.

Élete munkásságát könyvekben is rögzítette. Ilyenek a *Dél-Balaton és környéke, Somogy megye természeti értékei, A Zselic, A Balaton bibliográfiája, A Zselic ökológiai bibliográfiája*.

Eredményes tevékenységét több kitüntetéssel is elismerték, közöttük: a Munka Érdemrend ezüst fokozata, a Pro Urbe Kaposvár, a Széchenyi-emlékérem, az Emberi Környezetért emlékérem, a Nemzetközi Zöld Kereszt ezüstérem, a Balaton-díj, a Somogy Megye Polgáraiért emlékérem.

A Gyökerek és lombokban megjelent interjú végén magáról vall úgy, ahogy mi is megismertük, amiért tiszteltük és szerettük.

„Most, hogy visszatekintek meglehetősen hosszú szakmai életemre, úgy gondolom, hogy hű maradtam önmagamhoz, és a vállalt feladatokat mindig teljesítettem. Botrány soha nem volt kö-

Mihail Gorbacsov, a Nemzetközi Zöld Kereszt Egyesület elnöke és dr. Tajna Anna, a Magyar Zöld Kereszt Egyesület elnöke, aláírja a magyar szervezet felvételét a nemzetközi egyesületbe, Genf, 1995

rülöttem, ami valószínűleg abból adódik, hogy tiszteltem munkatársaimat épp úgy, mint vélt vagy tényleges ellenfeleimet, és ha voltak is nézeteltérések, azokat békévé oldotta az emlékezés.”

Mi mindannyian békével és tisztelettel emlékezünk Rád. Jó szerencséd! Üdv az erdésznek! Nyugodj békében!

Ormos Balázs, OEE SZTTT